

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с организирана престъпност, първо тримесечие на 2025 г.**

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
22.03.2024 г. – н. д. № 1014/2023 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2, чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалби на Р. Е. Х., Т. Е. Х., М. Х. Г., Н. Н. А. и А. М. Т. срещу решението от 06.06.2023 г. на САС по в.н.о.х.д. № 863/2022 г. С присъда по н.о.х.д. № 164/2016 г. на СНС – закрит Р. Е. Х., Т. Е. Х., М. Х. Г., Н. Н. А. и А. М. Т. са признати за виновни и осъдени за извършени престъпления по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който избегне установяване или плащане на данъчни задължения в особено големи размери, като потвърди неистина, състави или използва документ с невярно съдържание и приспадне наследващ данъчен кредит). Н. Н. А. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с цел да извършва престъпления по чл. 255 НК). С въззивното решение на САС присъдата е изменена в наказателно-осъдителната ѝ част по отношение на всички подсъдими, като са намалени наложените наказания „лишаване от свобода“: на Р. Е. Х. – от 5 на 2 години и 6 месеца, на Т. Е. Х. – от 4 на 2 години; на М. Х. Г. – от 3 години и 6 месеца на 1 година и 6 месец; на А. М. Т. – от 3 години на 1 година по чл. 66, ал. 1 от НК; на Н. Н. А. – от 3 години и 6 месеца на 1 година и 6 месеца като общо наказание от двете престъпления. В останалата част присъдата е потвърдена. В касационните жалби са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са за: отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на оспореното решение и намаляване на наложените наказания.	Обявено за решаване.
29.03.2024 г. – н. д. № 1125/2023 г., I н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите Г. Н. Ц. и Р. Х. Н. срещу решението от 21.08.2023 г. на САС (АСНС – закрит). С присъда по н.о.х.д. № 1321/2015 г. на СНС – закрит Г. Н. Ц., Р. Х. Н., К. Г. Н. и	Обявено за решаване.

М. П. Ч. са признати за виновни за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК (ОПГ, създадена с користна цел). На всеки от подсъдимите е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 1 година и 6 месеца, отложено с изпитателен срок. С въззивното решение на САС е изменена частично присъдата на СНС по н.о.х.д. № 1321/2015 г. в наказателно-осъдителната ѝ част по отношение на Г. Н. Ц. и Р. Х. Н. за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. чл. 2 от НК – участие в ОПГ с користна цел – престъпления по чл. 255 от НК (укриване и недеклариране на данъци), като са увеличени наложените им наказания при условията на чл. 66, ал. 1 от НК – на Г. Н. Ц. от 3 на 4 години изпитателен срок, а на Р. Х. Н. от 3 на 3 години и 6 месеца изпитателен срок. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. В касационните жалби са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – процесуални нарушения и явна несправедливост на наказанията. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за изменение на решението и намаляване на наложените наказания.	
18.11.2024 г. – н. д. № 823/2024 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 253, ал. 3, т. 1, чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК Делото е образувано срещу осъдените И. Т. И., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. по подадено чрез упълномощен адвокат искане за възобновяване на н.о.х.д. № 503/2015 г. на СНС – закрит на основание чл. 422, ал. 1, т. 4 от НПК във връзка с разпоредби на ДФЕС и ХОПЕС, както и решение от 16.11.2023 г. на СЕС по дело С – 427/22. Делото е публично известно като водено срещу организирана престъпна група, създадена с цел пране на пари, придобити от лихварство, ръководена от адвокат – бивш ръководител на следствия арест в гр. Стара Загора. Осъденият С. Р. Ж. не е подал такова искане нито лично, нито чрез упълномощен адвокат. С определение от 16.10.2018 г. по н.о.х.д. № 503/2015 г. на СНС – закрит е одобрено споразумение, с което И. Т. И., С. Р. Ж., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. са признати за виновни в извършването на: И. Т. И. – престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководство на ОПГ), а С. Р. Ж., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. – престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), като групата е създадена с користна цел и с цел да извършва престъпления по чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1, чл. 20, ал. 2 от НК (лихварство) и чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (особено тежък случай на пране на пари в особено големи размери). На подсъдимите са наложени следните общи най-тежки наказания: на И. Т. И. – „лишаване от свобода“ за 2 години; на С. Р. Ж. – „лишаване от свобода“ за 1 година; на Е. Т. И. – „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години; на С. И. И.,	С Решение № 58/07.02.2025 г. ВКС реши: Възобновява наказателното производство по н.о.х.д. № 503/2015 г. по описа на СНС, като отменя постановеното по него определение от 16.10.2018 г., с което е одобрено споразумение по отношение на И. И., Е. И., С. И., Б. Т. в частта, с която са се признали за виновни в извършване на престъпление по чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20 от НК, като ги оправдава по това обвинение. Изменя определението в частта относно наложените на осъдените общи наказания по реда на чл. 23 от НК, като изключва от съвкупността наказанията по чл. 252, ал. 2 от НК, както следва: спрямо И. И. отменя наложената санкция за престъплението по чл. 252, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК – 2 г. лишаване от свобода; спрямо осъдения Е. И. отменя наложената санкция за престъплението чл. 252, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК – 1 г. лишаване от свобода; спрямо осъдената С. И. отменя наложената санкция за престъплението чл. 252,

Б. Г. Т. и Т. Г. П. – „лишаване от свобода“ за по 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от по 3 години. По отношение на И. С. П. наказателното производство е спряно с определение от 17.05.2017 г. по н.о.х.д. № 503/2015 г. на СНС – закрит.	ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК – 6 м. лишаване от свобода; спрямо осъдената Б. Т. отменя наложената санкция за престъплението по чл. 252, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК – 6 м. лишаване от свобода. Оставя без уважение искането за възобновяване на наказателното производство по отношение на осъдената Т. Г. П.
22.11.2024 г. – н. д. № 955/2024 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 354а, ал. 2, т. 1 от НК Делото е образувано по протест и касационни жалби на подсъдимите И. Л. Е. и О. В. И. срещу Присъда № 25/25.09.2023 г. по в.н.о.х.д. № 862/2022 г. на Софийския апелативен съд (САС). Делото постъпва за втори път пред ВКС. С присъда от 01.03.2017 г. по н.о.х.д. № 1910/2014 г. на Специализирания наказателен съд П. Р. К., М. Ц. П., О. В. И. и И. Л. Е. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група), като са им наложени следните наказания: на П. Р. К. – „лишаване от свобода“ за 2 г.; на М. Ц. П. – „лишаване от свобода“ за 1 г. и 6 м.; на О. В. И. – „лишаване от свобода“ за 2 г. и 6 м.; на И. Л. Е. – „лишаване от свобода“ за 1 г. и 6 месеца. Подсъдимите са признати за виновни и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК (придобиване, държане или разпространение на наркотици по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ), за което на О. В. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 8 г. и „глоба“ от 20 000 лв.; на И. Л. Е. – „лишаване от свобода“ за 7 г. и „глоба“ от 20 000 лв.; на М. Ц. П. – „лишаване от свобода“ за 2 г.; на П. Р. К. – „лишаване от свобода“ за 6 г.; на И. С. Г. – „лишаване от свобода“ за 1 г. и 6 м., на Х. В. Б. – „лишаване от свобода“ за 1 година. Със същия съдебен акт Т. М. С. е признат за невиновен и оправдан за образуване и ръководене на ОПГ, а М. Б. С. – за участие в ОПГ и за съучастие в разпространението на наркотични вещества. С решение от 15.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС – закрит) е изменена присъдата в частта за наказанието и режима на изтърпяване по отношение на М. Ц. П. и И. С. Г., като е отложено условно изпълнението на наложените им наказания с изпитателен срок от по	Обявено за решаване.

3 г. за всеки един от двамата.

С Решение № 16/18.02.2020 г. на ВКС въззивният съдебен акт е отменен в частта, с която е изменена и потвърдена в осъдителната част присъдата на СНС – закрит. Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АСНС – закрит от стадия на съдебното заседание. По отношение на Т. М. С. и М. Б. С., които са били оправдани изцяло от СНС – закрит, присъдата е влязла в законна сила с изтичане на законоустановения срок за подаване на касационна жалба/протест срещу решението по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. на АСНС – закрит.

С присъда от 25.09.2023 г. по в.н.о.х.д. № 862/2022 г. на САС е отменена първоинстанционната присъда в частите ѝ, с които О. В. И., И. Л. Е., П. Р. К. и М. Ц. П. са били признати за виновни и осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, като вместо това същите са признати за невиновни и оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Присъдата на СНС – закрит е отменена и в частите ѝ, с които Х. В. Б., М. Ц. П. (за последния и относно приложението на чл. 23, ал. 1 от НК) и И. С. Г. са били признати за виновни и осъдени за престъпление по чл. 354а, ал. 1, респ. чл. 354а, ал. 2, т. 1 от НК (за подсъдимия М. Ц. П.), като вместо това същите са признати за невиновни и оправдани по посочените обвинения.

С присъдата на САС първоинстанционната присъда е изменена, като е отменена: в частите, в които всеки от подсъдимите О. В. И., И. Л. Е. и П. Р. К. е бил осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 от НК, като САС го е оправдал по обвинението за това деянието по чл. 354а, ал. 1 от НК да е било извършено от него в изпълнение на решение на ОПГ; в частта ѝ, с която на всеки от подсъдимите е било определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ и е било присъединено изцяло и наказание „глоба“, както и в частта ѝ, с която е определен първоначален строг режим за изтърпяване на наложеното наказание.

Присъдата е изменена, като: наложеното на О. В. И. наказание за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК е намалено от 8 г. на 3 г. „лишаване от свобода“, като изпълнението му е отложено с изпитателен срок от 5 г., а наказанието „глоба“ е намалено от 20 000 лв. на 5000 лв.; за И. Л. Е. – от 7 г. на 2 г. „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 4 г., а наказанието „глоба“ – от 20 000 лв. на 5000 лв.; за П. Р. К. – от 6 г. на 2 г. „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 4 г., а наказанието „глоба“ – от 20 000 лв. на 5000 лв.

В касационния протест се предлага присъдата на САС да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В касационните жалби се сочат всички касационни основания (нарушение на

материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложените наказания). В жалбата на О. В. И. е отправено искане да бъде оправдан по обвинението по чл. 354а, ал. 1 от НК, а при условията на евентуалност – да му бъде наложено наказание в хипотезата на чл. 55 от НК, както и да му бъде намалено наложеното наказание „лишаване от свобода“, както и размерът на изпитателния срок. Също така да бъде отменено наказанието „глоба“ или да бъде намален размерът. Ако касационният съд приеме, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, се отправя искане делото да бъде върнато за разглеждане в тази част от друг съдебен състав на апелативния съд. В жалбата на И. Л. Е. е отправено искане да бъде оправдан по обвинението по чл. 354а, ал. 1 от НК, а в алтернатива – делото да бъде върнато за ново разглеждане на въззивната инстанция с оглед правилното приложение на материалния закон и за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения. В случай че ВКС намери посочено в алтернатива искане за неоснователно, е отправено искане за намаляване размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“, като се приложат чл. 55 и чл. 66 от НК, и не бъде налагано наказанието „глоба“.	
31.01.2025 г. (отменен ход по същество от 05.12.2023 г.) – н. д. № 997/2023 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 321, чл. 354а, ал. 1 и ал. 2, чл. 143, ал. 2, чл. 339, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия Р. А. срещу решението по в.н.о.х.д. № 390/2021 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит). С него е потвърдена присъдата на СНС – закрит, с която подсъдимият е признат за виновен в това, че в периода от неустановена дата през месец юли 2014 г. до 02.04.2015 г. в гр. Враца е участвал в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на повече от три лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК и по 143, ал. 2 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, ръководена от Д. Н., в която участват още Г. П., Д. И., Г. И., В. Г., М. Н., К. В., Д. В., Й. Д., К. П., З. Н. и Т. М., като групата е създадена с користна цел. Със същата присъда Р. А. е признат за невиновен и оправдан в това на 24.11.2015 г. в дома си да е държал огнестрелно оръжие и боеприпаси, без да има за това надлежно разрешение.	Обявено за решаване.
Закрито заседание – н. д. № 69/2025 г., III н. о., докладчик: Владимир Астарджиев, чл. 44, ал. 1 от НПК (подсъдност) Делото е образувано по повдигнат спор за подсъдност от Окръжен съд – Варна със СГС на основание чл. 44, ал. 1 от НПК за определяне на компетентния съд, който да	С Определение № 86/13.02.2025 г. ВКС определи: Изпраща н.о.х.д. № 1704/2024 г. по описа на Окръжен съд – Варна за разглеждане от СГС.

разгледа наказателното производство. Според Окръжен съд – Варна делото е подсъдно на СГС на основание пар. 50 от ПЗР на ЗИД ЗСВ. Подсъдими в наказателното производство са И. С. С. и Н. Е. Х. за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 от НК.	
19.02.2025 г. – н. д. № 97/2025 г., II н. о., докладчик: Весислава Иванова, чл. 321, ал. 2, чл. 242, ал. 2 от НК Делото е образувано по касационни жалби на защитата на подсъдимите М. Н. Н. и М. Т. А. срещу Решение № 460000/30.10.2024 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит). Производството срещу двамата подсъдими е по повод обвинението им за участие в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел пренасяне през границата на страната и разпространение на наркотични средства. С решението на въззивния съд е изменена присъдата, постановена на 15.10.2020 г. по н.о.х.д. № 4265/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, като са намалени определения на подсъдимите наказания, както следва: - на М. Н. Н. за пренасяне през границата на страната на наркотични вещества – от 10 г. „лишаване от свобода“ на 7 г. „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 100 000 лв. на „глоба“ от 50 000 лв.; за участие в ОПГ от 7 г. „лишаване от свобода“ на 2 г. и 10 м. „лишаване от свобода“; намален е и размерът на определеното общо най-тежко наказание от 10 г. „лишаване от свобода“ на 7 г., към което е присъединено измененото и намалено наказание „глоба“ в размер на 50 000 лв.; - на М. Т. А. за участие в ОПГ от 4 г. „лишаване от свобода“ на 3 г. „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 г., считано от влизане на присъдата в сила. Основните искания в касационните жалби са за оправдаване на подсъдимите по отношение на обвинението за участие в ОПГ, а в жалбата на М. Н. Н. и за намаляване на наложеното му наказание за пренасяне през границата на страната на наркотични вещества.	С Решение № 135/24.03.2025 г. ВКС реши: Отменя Решение № 460000/30.10.2024 г., постановено по в.н.о.х.д. № 16/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит, в частта за престъпленията по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК, за чието извършване са признати за виновни и осъдени подсъдимите М. Н. Н. и М. Т. А., и в частта за приложението на чл. 23 от НК за подсъдимия М. Н. Н., и в частта за увеличаването на разностите. Връща делото за ново разглеждане в отменената част от друг състав на Софийския апелативен съд. Остава в сила решението в останалата част.
20.03.2025 г. – н. д. № 148/2025 г., III н. о., докладчик: Владимир Астарджиев, чл. 321, ал. 6, чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Н. В. Д. срещу Решение № 460001/07.11.2024 г. на Софийския апелативен съд – АСНС – закрит. С Присъда № 260011/26.10.2020 г. на Софийския градски съд – СНС – закрит подсъдимият Н. В. Д. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 6 вр. ал. 1 от НК (престъпен сговор) и за чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2	Обявено за решаване.

вр. ал. 1 от НК, а по отношение на квалифициращия признак чл. 210, ал. 1, т. 1 от НК, съучастието му с подсъдимите П. Й. К. и А. Х. С., формата на изпълнително деяние по чл. 209, ал. 1 от НК „възбудил заблуждение“ и формата на съучастие „помагачество“ е оправдан.

Подсъдимите П. Й. К. и А. Х. С. са оправдани по повдигнатите обвинения по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК.

Пред САС – АСНС – закрит е образувано в.н.о.х.д. № 38/2021 г. Постановено е решение, с което е изменена първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която подсъдимият Н. В. Д. е признат за виновен и осъден за престъплението по чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като е преквалифицирано деянието на чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК. Присъдата е изменена и в частта относно наложеното на Н. В. Д. наказание: наложеното наказание за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК е увеличено от 1 г. „лишаване от свобода“ на 3 г. „лишаване от свобода“; наложеното наказание за престъплението по чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК е увеличено от 1 г. „лишаване от свобода“ на 3 г. и 6 м. „лишаване от свобода“. Изменено е наложеното по реда на чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание от 1 г. „лишаване от свобода“ на 3 г. и 6 м. „лишаване от свобода“. С решението е изменен и режимът на изтърпяване на наказанието, увеличени са и разноските. В останалата си част първоинстанционната присъда е потвърдена.

Срещу това решение е подадена касационна жалба от защитника на Н. В. Д. с касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наказанието и искане за намаляване на наложеното наказание.

23.04.2025 г. – н. д. № 323/2025 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. чл. 321, ал. 2, чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. чл. 354а, ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест и по жалби на подсъдимите Н. В. К. и В. И. И. срещу Решение № 50001/25.06.2024 г. по в.н.о.х.д. № 243/2021 г. на Софийския апелативен съд – АСНС – закрит.

С Присъда № 260006/15.02.2021 г. по н.о.х.д. № 3165/2021 г. на Специализирания наказателен съд – закрит:

- В. И. И., Г. Т. Г. и Ю. Т. Ц. са признати за невиновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- Н. В. К. е намерен за виновен в извършването на престъпление чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 г., като е оправдан по повдигнатите му обвинения за две престъпления по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК;

- Г. Т. Г. е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК; - В. И. И. е намерен за виновен в това да е извършил две престъпления по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“, съответно за 3 г. и за 2 г., и „глоба“ в размер на 10 000 и 5000 лв., като на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 3 г., отложено за срок от 5 г., и „глоба“ от 10 000 лв., оправдан е за трето престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, за което му е повдигнато обвинение; - Ю. Т. Ц. е признат за виновен по повдигнатото му обвинение по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 3 г., отложено за срок от 5 г., и „глоба“ в размер на 8000 лв. С решението по в.н.о.х.д. № 243/2021 г. на САС – АСНС – закрит присъдата на първоинстанционния съд е изменена в частта за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК по отношение на В. И. И., а в останалата част е потвърдена. С касационните жалби са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като от ВКС се иска оправдаване, а в условията на евентуалност – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд и намаляване на наказанието. В касационния протест са наведени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като е направено искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.	
25.04.2025 г. – н. д. № 247/2025 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 321, ал. 6, чл. 255, ал. 1 от НК Делото е образувано срещу подсъдимите К. А. К., С. И. А. и Г. А. А. и е за втори път пред касационната инстанция след решението по к.н.д. № 482/2024 г. на ВКС, с което е отменено решението по в.н.о.х.д. № 861/2022 г. на Софийския апелативен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция от стадия на съдебното заседание. Настоящото производство е образувано по касационен протест против Присъда № 31/28.11.2024 г. по в.н.о.х.д. № 900/2024 г. на Софийския апелативен съд. С нея е отменена Присъда № 260015/26.04.2021 г. по н.о.х.д. № 2588/2017 г. на Специализирания наказателен съд, подсъдимите са признати за невиновни и са оправдани за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (престъпен сговор да вършат престъпления по чл. 255, ал. 1 от НК – данъчни престъпления), както и по първоначално повдигнатите обвинения по чл. 321, ал. 1 от НК на подсъдимия К. А. К. (ръководене на ОПГ с членове	

С. И. А. и Г. А. А. с цел да вършат престъпления по чл. 255, ал. 1 от НК – данъчни престъпления) и по чл. 321, ал. 2 от НК на подсъдимите С. И. А. и Г. А. А. (участие в ОПГ, ръководена от К. А. К.).	
20.05.2025 г. – н. д. № 332/2025 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 159г вр. чл. 159а и 159в, чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2, чл. 155, ал. 5, т. 1 от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите В. Л. П., Ц. Й. Т., Г. И. Л. и Г. Б. А. срещу Присъда № 460000/10.04.2024 г. по в.н.о.х.д. № 443/2018 г. на Софийския апелативен съд – АСНС – закрит. С нея е отменена първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвиненията за престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК и чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК, като са признати за виновни и са им наложени наказания „лишаване от свобода“ в различен размер за всеки от подсъдимите. Присъдата е потвърдена в останалата част. С присъдата от 09.05.2017 г. по н.о.х.д. № 226/2016 г. на Специализирания наказателен съд – закрит В. Л. П., Ц. Й. Т., С. Н. М., Г. И. Л. и Г. Б. А. са признати за невиновни и оправдани за вменените им престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от НК (ръководене и участие в ОПГ, създадена с користна цел за извършване на престъпления по чл. 155 и чл. 159а – 159в от НК), по чл. 159г от НК вр. чл. 159а и чл. 159в от НК (трафик на хора в изпълнение на решение на ОПГ, съставляващ приемане на отделни лица с цел да бъдат използвани за развратни действия – проституция и др. форми на сексуална експлоатация, независимо от съгласието им и използване на лица, пострадали от трафик на хора, за развратни действия – проституция и др. форми на сексуална експлоатация, независимо от съгласието им) и по чл. 155, ал. 5, т. 1 вр. ал. 3 вр. ал. 2 от НК (предоставяне систематически на помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия, като деянието е извършено с користна цел – получаване на парична облага и по отношение на три лица). Делото е за втори път пред касационната инстанция, след като с решението по к.н.д. № 576/2018 г. на ВКС е отменено решението на въззивния съд по в.н.о.х.д. № 992/2017 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. В касационните жалби от защитниците на подсъдимите са заявени основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите или за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, а в една от жалбите и за намаляване на наказанието.	

22.05.2025 г. – н. д. № 331/2025 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 321, ал. 2, чл. 354а от НК

Делото е образувано по касационни жалби на защитата на подсъдимите.

С присъда от 12.07.2021 г. по н.о.х.д. № 1885/2020 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимите Д. Д., М. В., В. Б., К. И. и Д. К. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК за това, че в периода от м. март 2017 г. до 29.11.2019 г. на територията на гр. София и гр. Нови Искър са участвали в организирана престъпна група, ръководена от Г. Д. с участници Б. П., В. П., Т. Б., И. И., Д. К., В. Б. и Д. Д., като групата е създадена с користна цел – за извършване на престъпления по чл. 354а от НК, и в нея участват и длъжностни лица – М. В. – старши полицай в група ООР в Сектор „Охранителна полиция“ при 02РУ – СДВР, и К. И. – старши полицай в група ООР в Сектор „Охранителна полиция“ при 02РУ – СДВР, като на подсъдимите са наложени следните наказания:

- на Д. Д. – 7 г. „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване (защитата на този подсъдим релевира основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК);

- на В. Б. – 5 г. „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим на изтърпяване (защитата на този подсъдим релевира основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК);

- на М. В. – 5 г. „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим на изтърпяване (защитата на този подсъдим релевира основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК);

- на К. И. – 5 г. „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим на изтърпяване (защитата на този подсъдим релевира основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК);

- на Д. К. – 5 г. „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим на изтърпяване (защитата на този подсъдим релевира основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК).

С постановеното решение по в.н.о.х.д. № 1286/2022 г. на Софийския апелативен съд присъдата е потвърдена изцяло.